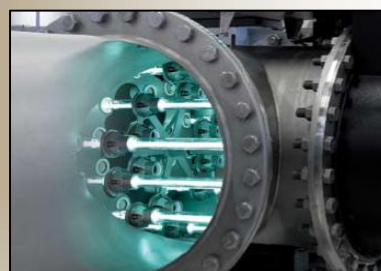

Bestuursakkoord Waterketen 2007 (‘BWK-2007’)

Den Haag
5 juli 2007

Bestuursakkoord Waterketen 2007 (‘BWK-2007’)

Samen dóen

Partijen in de waterketen hebben de afgelopen jaren fors geïnvesteerd in samenwerkingsrelaties en samenwerkingsprojecten. Het is nu tijd om door te pakken, te verbreden en te oogsten. Met name in de afvalwaterketen zijn verbeteringen mogelijk. Drinkwaterbedrijven, gemeenten en waterschappen kennen elkaars kwaliteiten en maken daar optimaal gebruik van. Dat vraagt een kritische beschouwing van de eigen taken en kernkwaliteiten. Vooral kleine gemeenten gaan na hoe zij de beschikbare kennis en capaciteit kunnen bundelen om de veelal complexe watervraagstukken adequaat tegemoet te kunnen treden.

Door ‘grenzeloos’ samen te werken en door bedrijfsprocessen kritisch te beschouwen en te verbeteren neemt de doelmatigheid in de waterketen toe. Partijen vinden dit nodig omdat de lasten voor burgers en bedrijven zullen stijgen. Het inspelen op klimaatveranderingen, het voldoen aan hogere eisen aan de waterkwaliteit en de vervanging van riolen vragen om nieuwe investeringen. Partijen willen de daardoor optredende lastenstijging zo veel mogelijk beperken. De extra inspanningen worden zichtbaar voor burgers en bedrijven door transparant te zijn in kosten en prestaties.

Samenwerking zet aan tot innoveren en het ontdekken van nieuwe kansen voor verbetering. Partijen inspireren elkaar om te vernieuwen en te ontwikkelen. Samen beter, ieder op eigen wijze. Via deze bottom-up aanpak ontstaat een pluriformiteit aan oplossingen en ideeën, waarbij de beste opties zich zullen doen gelden.

Burgers en bedrijven staan centraal in communicatie-uitingen om het waterbewustzijn en de beleving van water te versterken: als consumenten van drinkwater en producenten van afvalwater spelen zij een cruciale rol in de waterketen. Burgers en bedrijven kunnen vervuiling voorkomen door verstandig gebruik van water en riolering. Doelmatigheid kan worden versterkt door bijvoorbeeld hemelwater langer vast te houden op het eigen perceel.

Er ontstaat zo een nieuw waterketendenken. Volksgezondheid, leveringszekerheid en milieukwaliteit vormen de basis, van waaruit verbeteringen gezocht worden in doelmatigheid en transparantie. En gedreven vanuit duurzaamheid wordt gezocht naar innovaties en betrokkenheid van de burger.

De koepelorganisaties die dit bestuursakkoord ondertekenen stimuleren en adviseren hun leden om de in het akkoord vermelde speerpunten te realiseren. Het rijk ondersteunt daarbij en monitort de resultaten. In 2009 vindt een tussentijdse ijking plaats van het waterketenbeleid. De ondertekenaars verschaffen dan helderheid over de concrete ambities ten aanzien van doelmatigheid en transparantie tot 2015 en over de resultaten die tot dat moment zijn bereikt. Het uitvoeren van benchmarks in alle sectoren vormt een cruciale basis voor verbetering en verkrijgen van inzicht in de stand van zaken. Bij de tussentijdse ijking wordt tevens een innovatieagenda aangeboden om een impuls te geven aan de lange termijn ontwikkelingen in de waterketen.

De waterketen

De waterketen is het geheel van diensten aan huishoudens en bedrijven dat te maken heeft met het gebruik en het afvoeren van water. De waterketen omvat het zuiveren en leveren van drinkwater, het inzamelen van afvalwater en het afvoeren daarvan via de riolering (samen met het overtollige hemelwater) en het transporteren en zuiveren van stedelijk afvalwater.

De waterketen is ontwikkeld om de volksgezondheid te bevorderen en het milieu te beschermen en draagt bij aan het voorkomen van wateroverlast.

1. Overwegingen

Drinkwaterbedrijven produceren en distribueren drinkwater, gemeenten zamelen afvalwater in en voeren dat samen met overtollig hemelwater af via de riolering, en waterschappen transporteren en zuiveren het afvalwater. Een keten van (semi-)overheidsorganisaties is op deze wijze verantwoordelijk voor deze keten van waterdiensten met een sterk bedrijfsmatig en technisch-uitvoerend karakter. Rijk en provincies zorgen voor de nationale en regionale beleidskaders. De waterketendiensten worden verricht voor individuele huishoudens en bedrijven. De schaal van uitvoering varieert: zo zijn er 10 drinkwaterbedrijven, 27 waterschappen en 433 gemeenten. Vanuit de waterketen zijn er nauwe relaties met het watersysteem en de leefomgeving (zie kader).

De waterketen is een kapitaalintensieve sector. De aanschafwaarde van de investeringen bedraagt vele tientallen miljarden euro's. De omzet bedraagt ruim 3 miljard euro per jaar, ongeveer gelijkelijk verdeeld over de drie sectoren. Vooral op het gebied van de rioleringen zijn lastenverzwaringen voor burgers te verwachten. Voor een groot deel zijn die het gevolg van de vervanging van riolen. De eerste aanleg is vaak uit de grondexploitatie gefinancierd. Vervanging zal via het rioolrecht worden bekostigd. Andere extra opgaven voor met name de afvalwaterketen zijn de Kaderrichtlijn Water en het inspelen op de klimaatverandering.

In de rijksvisie waterketen uit 2003 zijn de publieke belangen als uitgangspunt gekozen. Belangen als volksgezondheid, leveringszekerheid en milieukwaliteit zijn volgens de visie voldoende geborgd. Tegelijk is aangegeven dat de bescherming van de gebonden klant aandacht behoeft op het punt van doelmatigheid en klantgerichtheid in met name de afvalwaterketen.

In de Toekomstagenda Milieu uit 2006 heeft het rijk het belang van een doelmatige waterketen nog eens onderstreept. Acties zijn geformuleerd op het gebied van benchmarking, efficiënt omgaan met regenwater, informatie voor de burger en het in beeld brengen van het doelmatigheidsstreven in de waterketen. Een doelmatigheidsverbetering van 10 à 20% over tien jaar wordt haalbaar geacht.

In dit bestuursakkoord willen partijen gezamenlijk een extra impuls geven aan de ontwikkeling van een meer doelmatige en transparante waterketen, met behoud en versterking van de goede prestaties op het gebied van volksgezondheid, milieu en leveringszekerheid. Het akkoord luidt een nieuwe fase in, waarbij na een periode van verkennen en onderzoeken nu de stap gezet wordt naar het concreet samen dóen en ontdekken. Het akkoord is gebaseerd op samen werken aan het verbeteren en innoveren van de waterketen, een aanpak die nauw aansluit bij het motto van het coalitieakkoord 2007: 'samen werken, samen leven'.

Het bestuursakkoord geeft een richting aan op nationaal niveau. Op regionaal niveau kan nadere concretisering plaatsvinden, waarbij ten volle recht gedaan wordt aan specifieke omstandigheden. Partijen worden van harte uitgenodigd om tot regionale bestuursakkoorden te komen. Provincies kunnen hierbij een stimulerende en faciliterende rol vervullen.

Waterketen, watersysteem en leefomgeving

De waterketen heeft nauwe interacties met het watersysteem. Zo zijn de drinkwaterbedrijven bij het produceren van drinkwater in sterke mate afhankelijk van een goede kwaliteit van het beschikbare grond- en oppervlaktewater. Daarnaast wordt een groot deel van het overtollige hemelwater -en soms ook grondwater- samen met het afvalwater afgevoerd via de riolering. Tenslotte vinden overstortingen uit het rioolsysteem en lozingen uit afvalwaterzuiveringsinstallaties naar het watersysteem plaats.

De Kaderrichtlijn Water (KRW) stelt eisen aan de waterkwaliteit. De waterketen kan bijdragen aan de verbetering van de waterkwaliteit door emissies te verminderen. Dit kan bijvoorbeeld door aanvullende zuivering te realiseren of door minder hemelwater en rioolvreemd water via de riolering af te voeren. Innovaties bieden daarbij nieuwe kansen. Het anders omgaan met hemelwater biedt ook mogelijkheden om invulling te geven aan het adagium vasthouden-bergen-afvoeren uit het Waterbeleid 21^e eeuw (WB21).

Het verbeteren van de waterkwaliteit en het vasthouden en bergen van water biedt kansen bij het inrichten van de leefomgeving. Maatregelen op straat of in de openbare ruimte kunnen bijdragen aan het voorkomen van wateroverlast.

2. Uitgangspunten

Een duurzame waterketen, gericht op het bevorderen van de volksgezondheid en bescherming van het milieu staan centraal in de uitvoering van de waterketentaken. Dit vraagt om een robuuste werkwijze die ook op lange termijn de publieke belangen dient. Innovaties zijn nodig om in te spelen op nieuwe ontwikkelingen.

Vanuit dit vertrekpunt vergroten drinkwaterbedrijven, gemeenten en waterschappen de doelmatigheid en transparantie in de waterketen. Onder doelmatigheid wordt verstaan het leveren van waterketendiensten tegen een zo goed mogelijke prijs/prestatie-verhouding. Onder transparantie wordt verstaan het geven van helder inzicht aan burgers welke prestaties in termen van kwaliteit, milieu, droge voeten en klantcontacten geleverd worden tegen welke prijs. Tevens is het wenselijk huishoudens inzicht te verschaffen in de mogelijkheden om zelf de waterketenkosten te beïnvloeden. Partijen bepalen zelf de meest geschikte resultaatgerichte aanpak om doelmatigheid en transparantie te verhogen, zodat zij aan kunnen sluiten bij de specifieke lokale situatie. Het rijk volgt de ontwikkeling van de doelmatigheid en transparantie via deze bottom-up aanpak.

De huidige verantwoordelijkheidsverdeling in de waterketen blijft ongewijzigd. Ook de goede afstemming tussen rioleringsbeheer en het beheer van de openbare ruimte blijft gehandhaafd, omdat daarmee fors op kosten kan worden bespaard en overlast voor burgers en bedrijven wordt beperkt. Bovendien wordt rekening gehouden met het feit dat de riolering niet alleen een functie heeft in de inzameling en transport van afvalwater maar in veel gevallen ook in de afvoer van overtollig hemelwater.

3. Speerpunten

Drinkwaterbedrijven, gemeenten en waterschappen hebben de afgelopen jaren fors geïnvesteerd in samenwerking in de waterketen. Provincies hebben hierbij een stimulerende rol vervuld. Op de site www.samenwerkenaanwater.nl zijn enkele honderden voorbeelden verzameld. Door schaalvergroting kon een professionaliseringsslag worden gemaakt en zijn op onderdelen significante efficiencyvoordelen behaald en prestaties verbeterd. Het is nu zaak deze initiatieven uit te bouwen en nieuwe kansen op te pakken. De uitdaging ligt in het gezamenlijk zetten van de volgende stap: van het samen onderzoeken en opstellen van plannen naar het samen uitvoeren van taken in de waterketen. Tevens dienen interne bedrijfsprocessen te worden geoptimaliseerd. Daarmee kan de doelmatigheid en transparantie verbeteren. Maar om in te spelen op nieuwe ontwikkelingen zal ook innovatie nodig zijn. En door de burger meer te betrekken wordt de basis gelegd voor significante verbeteringen. Want wie de waarde van water kent en ervan geniet, zal er verstandig mee omgaan.

Het ministerie van VROM heeft vanaf 2007 een budget van in totaal 4,3 miljoen euro beschikbaar om uitdagende en vernieuwende projecten financieel te ondersteunen.

Speerpunt: doelmatigheid en transparantie

B e n c h m a r k i n g

Partijen beschouwen het uitvoeren van benchmarks in alle onderdelen van de waterketen als een belangrijk instrument om de doelmatigheid en transparantie te verhogen. Benchmarking biedt objectieve informatie om de uitvoering van taken te vergelijken en op basis daarvan verder te verbeteren. Benchmarking daagt uit tot kennisuitwisseling om te leren van de 'best-in-class'. Het kan zo de start betekenen van intensievere samenwerking tussen organisaties. Via de benchmark krijgen besturen van gemeenten en waterschappen en aandeelhouders van drinkwaterbedrijven inzicht in de geleverde prestaties en de kosten en kunnen op basis daarvan hun invloed doen gelden. Datzelfde geldt voor burgers en bedrijven.

- Drinkwaterbedrijven en waterschappen continueren de benchmarks. Zij (gaan) participeren in internationale benchmarks en verkennen de mogelijkheid van zogenaamde cross-sector benchmarks. Hierbij vindt voor deelprocessen, zoals klantcontacten, vergelijking plaats met sectoren buiten het waterketenveld.
- Tot 2007 heeft 25% van de gemeenten in clusters van 20 tot 35 gemeenten een benchmark rioleringszorg uitgevoerd. De overige gemeenten zullen in een versneld tempo een benchmark uitvoeren waarvan de resultaten openbaar zijn. Bezien wordt hoe de capaciteit voor uitvoering van de benchmark rioleringszorg kan worden vergroot zodat op een termijn van bijvoorbeeld drie jaar alle gemeenten benchmarkresultaten beschikbaar hebben. Tevens wordt bezien in hoeverre de huidige benchmarksystematiek toereikend is of moet worden aangepast. Provincies zullen participatie van gemeenten in de benchmark stimuleren, evenals het leren van ervaringen op basis van de benchmarkresultaten. In Gelderland zijn daar goede ervaringen mee opgedaan.
- Ten behoeve van een goede vergelijking van financiële kengetallen in de benchmark rioleringszorg zullen gemeenten zorg dragen voor een uniforme en eenduidige kostentoerekening. Met hetzelfde doel zullen gemeenten waar nodig zo veel mogelijk onderscheid maken in de kosten die gemoeid zijn met het inzamelen en afvoeren van afvalwater en de kosten voor het afvoeren van overtollig hemelwater en grondwater.
- Drinkwaterbedrijven, waterschappen en een representatieve groep gemeenten zullen in 2010 een benchmark uitvoeren over het jaar 2009. Op deze wijze is voor de afzonderlijke sectoren actuele basisinformatie beschikbaar als element in de ijking van het bottom-up waterketenbeleid in 2011.
- Op basis van de pilot afvalwaterketenbenchmark bezien partijen of en in welke mate een benchmark over de afvalwaterketen kan worden geïntroduceerd.

S a m e n w e r k e n

De sterkste doelmatigheidsverbetering wordt verwacht in de afvalwaterketen. Vooral op het gebied van de rioleringszorg door kleine gemeenten is er behoefte aan bundeling van kennis en capaciteit om de complexe en kostbare wateropgaven professioneel en efficiënt te kunnen managen. De uitdaging ligt in het efficiënt afstemmen van taken in de keten en taken die daaraan gerelateerd zijn, en in het slim benutten van de kwaliteiten van de waterketenpartners. Kerncompetentie van gemeenten is de rioleringszorg, de inrichting en het beheer van de openbare ruimte en de integrale beleidsafweging die daarvoor nodig is. Waterschappen beschikken over uitgebreide kennis van afvalwaterzuivering en waterstelsysteem, en de interactie tussen beide. Kernkwaliteit van de drinkwaterbedrijven is het bedrijfsmatig managen van zuiveringen en leidinginfrastructuur tot op perceelsniveau en het onderhouden van klantcontacten. Provincies kunnen als middenbestuur partijen verbinden.

- Gemeenten implementeren de meest geschikte mogelijkheden om kennis en capaciteit in het rioleringsbeheer te bundelen.
- Gegeven de fysieke verwevenheid van riolering en afvalwaterzuivering realiseren gemeenten en waterschappen permanente samenwerking in het afvalwaterbeheer op de schaal van een afvalwaterzuiveringsinstallatie en de aangesloten riolering. Zij beheren de afvalwaterketen als ware er sprake van één systeem en één verantwoordelijke partij. De basis hiervoor is in 2006 verwoord in een gezamenlijke brochure van VNG en UvW. De waterschappen nemen het initiatief.
- In de waterketen wordt volop ruimte geboden aan regionale initiatieven om de kerncompetenties van partijen in de waterketen doelmatig in te zetten, bijvoorbeeld door beheertaken anders te verdelen. De samenhang met beheertaken buiten de waterketen, zoals de afstemming tussen wegbeheer en rioolbeheer, blijft daarbij gewaarborgd.
- Provincies stimuleren en faciliteren partijen om de kansen van vergaande samenwerking te verkennen, bijvoorbeeld door het regelmatig bijeenbrengen van partijen.
- Voor alle afvalwaterzuiveringsinstallaties en de aangesloten riolering zijn in 2009 optimalisatiestudies uitgevoerd, tenzij uit een snelle inventarisatie duidelijk wordt dat er geen optimalisatiekansen zijn. Optimalisatiestudies die zich richten op de nieuwe eisen vanuit de Kaderrichtlijn Water zullen passend in het tijdschema van de Kaderrichtlijn worden uitgevoerd. De waterschappen nemen het initiatief voor de optimalisatiestudies.
- Gemeenten en waterschappen leggen de gezamenlijke afspraken vast in bestuurlijke overeenkomsten zoals afvalwaterakkoorden.

Z i c h t o p k o s t e n

Voor het verhogen van de transparantie vormt de eerder genoemde benchmarking een goede bouwsteen. Daarnaast is het gewenst kostendekkende tarieven te hanteren. Een aantal gemeenten financiert de rioleringskosten deels nog uit de algemene middelen of de onroerend zaak belasting. Met de invoering van de zuiveringsheffing in 2008 wordt het voor burgers en bedrijven duidelijk welke kosten specifiek gemoeid zijn met het transporteren en zuiveren van afvalwater door de waterschappen. Bovendien ontstaat de mogelijkheid om ook de zuiveringsheffing te koppelen aan het drinkwaterverbruik. Daarmee is het mogelijk om voor alle elementen van de waterketen de heffingen en tarieven te koppelen aan het drinkwaterverbruik.

- Gemeenten maken duidelijk welke kosten gemoeid zijn met het rioleringsbeheer. Binnen drie jaar maken zij het rioolrecht c.q. de rioolheffing kostendekkend.
- Drinkwaterbedrijven, gemeenten en waterschappen geven bottom-up aan waar en op welke wijze uit oogpunt van efficiency in de bedrijfsvoering en transparantie voor de klant samengewerkt kan worden om te komen tot één rekening voor waterketenkosten of één overzicht met een specificatie van de diverse kosten. In het kader van de tussentijdse evaluatie in 2009 worden de ervaringen op dit gebied meegenomen.

Een duurzame waterketen vraagt om een lange termijn visie over de gehele keten. Welke autonome ontwikkelingen worden voorzien en welke ontwikkelingen zouden moeten worden geïnitieerd en gestimuleerd (urinescheiding, waterloos toilet, verwijderen medicijnsporen uit drinkwater, nulemissie vanuit overstorten, geavanceerde afvalwaterzuivering, kringloopsluiting bij bedrijven, decentraal zuiveren, point-of-use producten, etc.)? Uit de visie kunnen gewenste en noodzakelijke innovaties worden afgeleid, die bij kunnen dragen aan een meer duurzame waterketen en die de positie van Nederland in het internationale waterveld kunnen versterken. De waterketenpartijen staan er niet alleen voor. Ook het bedrijfsleven, dat een belangrijk deel van de operationele waterketentaken uitvoert, kan bijdragen aan innovaties.

Maar innovatie ligt niet alleen op het punt van techniek. Ook aan uitdagingen op het punt van een dreigend toekomstig tekort van technisch personeel zal het hoofd geboden moeten worden. Een vernieuwende aanpak waarbij voldoende vakkundig personeel beschikbaar komt en die de sector aantrekkelijk maakt voor nieuwe instromers is nodig.

- Partijen in de waterketen brengen gezamenlijk de lange termijn ontwikkelingen in beeld, formuleren een gezamenlijke lange termijn visie en leiden daaruit af welke veranderingen wenselijk zijn. Het rijk neemt hiervoor in 2007 het initiatief.
- Op basis van het aldus verkregen beeld wordt een innovatieagenda voor de waterketen geformuleerd. Bij de tussenevaluatie van het waterketenbeleid in 2009 zal de innovatieagenda nadrukkelijk aan de orde komen.
- Partijen nemen de mogelijkheden ter hand om samen met financiers, producenten, afnemers en onderzoeksinstituten innovaties vorm te geven. Op die manier kan er voor gezorgd worden dat innoveren niet bij een goed idee blijft maar ook leidt tot daadwerkelijke implementatie.
- Partijen zullen gezamenlijk een aanpak ontwikkelen om in te spelen op de groeiende vraag naar vakkundig personeel.

De waterketen in ontwikkeling

Hoewel de waterketen al vele decennia functioneert, zijn er volop ontwikkelingen. Drinkwaterbedrijven ontwikkelen en introduceren nieuwe technieken zoals UV/peroxide om micro-organismen onschadelijk te maken en microverontreinigingen af te breken. Gemeenten koppelen de afvoer van hemelwater los van die van afvalwater en denken na over nieuwe manieren om water tijdelijk vast te houden. Waterschappen zijn met uitgebreid onderzoek bezig om aanvullende zuiveringstechnieken te beproeven, zoals membraanbioreactoren, vaak in combinatie met conventionele zuivering.

Ook op organisatorisch gebied gebeurt het nodige. Drinkwaterbedrijven en waterschappen werken door fusies op grote schaal. Door gemeentelijke herindeling daalt het aantal gemeenten gestaag. Samenwerking in de waterketen vindt volop plaats. Maar ook nieuwe initiatieven ontstaan. Aquario, een samenwerkingsverband van drinkwaterbedrijf Vitens en Weterskip Fryslân, verzorgt rioleringsstaken voor zes Friese gemeenten. Hoogheemraadschap Delfland heeft het ontwerp, de bouw, de financiering en het beheer van zuiveringsinstallaties ondergebracht bij Delfluent, een consortium van marktpartijen. De gemeente Amsterdam en Hoogheemraadschap Amstel, Gooi en Vecht hebben alle waterketen- en watersysteemactiviteiten ondergebracht in watercyclusbedrijf Waternet.

Speerpunt: de betrokken burger

B
e
t
r
o
k
k
e
n

b
u
r
g
e
r

Burgers (en bedrijven) gebruiken drinkwater en zijn op hetzelfde moment producent van afvalwater. Zij hebben belangrijke invloed op het functioneren van de waterketen en daarmee op de kosten en de waterkwaliteit. Door de beleving van water te versterken kan een bewuster en duurzamer omgaan met water worden gestimuleerd.

- Het rijk ontwikkelt in 2007 samen met de koepels een informatiecampagne om het waterbewustzijn en de belevingswaarde van water te vergroten.
- De burger zal via voorlichting worden geïnformeerd over de manier waarop hij kan bijdragen aan het beschermen van het milieu en over de manier waarop hij zelf de waterketenkosten kan beïnvloeden. Element in de campagne zal zijn het niet lozen van verontreinigende stoffen als medicijnresten, schoonmaakdoekjes, vochtig toiletpapier en frituurvet. Daarnaast worden burgers geïnformeerd over de functie van hemelwaterriolen en het zoveel mogelijk vasthouden van regenwater.

4. Monitoren voortgang

Partijen in de waterketen zijn aan zet om de doelmatigheid en transparantie te verhogen. Vanuit zijn verantwoordelijkheid voor het borgen van het publieke belang monitort het rijk in welke mate de doelmatigheid en transparantie in de waterketen verbeteren. Daarbij wordt zo veel mogelijk gebruik gemaakt van gegevens uit de verschillende benchmarks. De monitor toont de waterketenbrede ontwikkelingen op hoofdlijnen en beschouwt deze in het licht van de geformuleerde doelstellingen.

- Om een eenduidig landelijk beeld te krijgen zullen partijen zich inspannen om in 2007 de door het rijk haalbaar geachte doelmatigheidsverbetering tot 2015 te concretiseren.
- Het rijk monitort de ontwikkeling van de doelmatigheid en transparantie ten opzichte van het referentiejaar 1998. In 2007 wordt een eerste monitor uitgevoerd en deze wordt herhaald in 2009 en 2011.
- In de monitor worden op provinciale schaal de ontwikkelingen in doelmatigheid en transparantie gepresenteerd. Provincies beschikken zo over informatie om het samenwerkingsproces te stimuleren en faciliteren.
- In 2009 voert het rijk een tussentijdse ijkung uit op basis van actuele monitorgegevens om vast te stellen of het beleid voldoende perspectieven biedt. Partijen maken in 2007 afspraken over de evaluatiecriteria die daarbij worden gebruikt.
- In 2011 ikt het rijk of de doelmatigheid en transparantie voldoende zijn toegenomen via de bottom-up aanpak. De geconcretiseerde doelmatigheidsverbetering wordt als een ijkpunt gehanteerd.

Het tijdpad

Voor de uitvoering van het bestuursakkoord wordt vier jaar uitgetrokken. Om in 2011 voldoende resultaat te hebben bereikt, zullen in 2009 al belangrijke stappen gezet moeten zijn.

2007	<ul style="list-style-type: none">→ Eerste monitor ontwikkeling doelmatigheid en transparantie→ Concretiseren doelmatigheidsverbetering→ Ontwikkelen van een lange termijn visie op de waterketen
2008	<ul style="list-style-type: none">→ Formuleren en initiëren van een innovatieagenda→ Ontwikkelen plan van aanpak voor voldoende vakkundig personeel
2009	<ul style="list-style-type: none">→ Tweede monitor ontwikkeling doelmatigheid en transparantie→ Tussentijdse ijking waterketenbeleid; rapportage aan de Tweede Kamer
2010	<ul style="list-style-type: none">→ Uitvoeren benchmark drinkwater, zuiveringsbeheer en rioleringsbeheer voor een representatief aantal gemeenten over het jaar 2009
2011	<ul style="list-style-type: none">→ Derde monitor ontwikkeling doelmatigheid en transparantie→ IJking van het waterketenbeleid

- Beschouwen van de voortgang vindt plaats in het bestuurlijk overleg waterketen (BOW) onder voorzitterschap van de minister van VROM.
- Sturing op ambtelijk niveau vindt plaats door de stuurgroep drinkwater-, riolering- en afvalwaterbeleid (DRAB).

5. Communicatie

Om de extra impuls aan samenwerking in de waterketen en het verhogen van doelmatigheid en transparantie kracht bij te zetten zullen rijk en koepels de communicatie inspanningen in de waterketensector intensiveren en afstemmen.

- Rijk en koepels maken gebruik van een communicatieplatform waar de communicatie inspanningen van partijen over de waterketen worden besproken en onderling afgestemd.
- Rijk en koepels blijven goede voorbeelden van samenwerking en verbetering uitdragen.
- Rijk en koepels dragen zorg voor brede aandacht van dit bestuursakkoord in de waterketensector. Zij stimuleren en faciliteren waar mogelijk partijen om de geformuleerde acties te realiseren.
- Rijk en koepels zorgen voor een adequate terugkoppeling over de stand van zaken van speerpunten uit het akkoord.

6. Afstemming, binding, inwerkingtreding, naam

Het bestuurlijk overleg waterketen (BOW), onder voorzitterschap van de minister van VROM, zal tenminste tweemaal per jaar bijeenkomen om de voortgang van de uitvoering van het bestuursakkoord te bespreken. Belangrijke basisinformatie daarvoor zal komen uit de verschillende monitorrondes en benchmarkstudies in relatie tot onder meer de geconcretiseerde doelmatigheidsverbetering in 2015.

De koepelorganisaties die het bestuursakkoord ondertekenen adviseren en stimuleren de leden om de vermelde speerpunten te realiseren. Daarmee geven zij namens hun leden aan dat zij dit akkoord onderschrijven. Het akkoord bindt een individueel drinkwaterbedrijf, gemeente, waterschap of provincie niet. Het bestuursakkoord is niet in rechte afdwingbaar.

Het akkoord treedt in werking met ingang van de dag na ondertekening en heeft een looptijd van vier jaar. Elk van de partijen heeft het recht het bestuursakkoord op te zeggen met een opzegtermijn van vier weken.

Het Bestuursakkoord Waterketen kan worden aangehaald als BWK-2007.

7. Ondertekening

Aldus overeengekomen en in zesvoud getekend te Den Haag op 5 juli 2007

De minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieu
mevrouw dr. J.M. Cramer

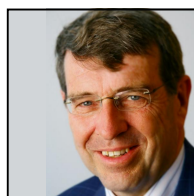
De staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat
mevrouw J.C. Huizinga-Heringa

De voorzitter van het Interprovinciaal Overleg
de heer J. Franssen

De voorzitter van Vewin
de heer mr. J.A.M. Hendriks

De portefeuillehouder waterketen
van Vewin
de heer drs. B.J. Hoogwout

De voorzitter van de commissie Ruimte
en Wonen en bestuurslid van de
Vereniging Nederlandse Gemeenten,
de heer ir. R.W. Bleker

De portefeuillehouder Water van de
Vereniging Nederlandse Gemeenten
mevrouw mr. I.R. Adema

De voorzitter van de Unie van
Waterschappen
de heer dr. S. Schaap

De portefeuillehouder waterketen en
emissies
van de Unie van Waterschappen
de heer ir. G. Verwolf